

За неопредѣлительно-то

наклоненіе .

— 0 —

§ 92. Понеже неопредѣлительното наклоненіе не ся сохранило въ новобългарското нарѣчіе, а слѣдователно и употребленіето негово въ старый-а языкъ е неизвѣстно за първоначални-те; того ради нужно е да поговориме тука попространно за него.

Какъ дѣйствителны-те глаголи всегда иматъ при себе, или подразумѣвать, дополненіе, кое-то е наименованіе-то на предметъ-а, що прима дѣйствието, така исто има и глаголи дѣйствителны и средны, кои непременно искатъ да иматъ допълнителны слова глаголи. Таквы глаголи ся слѣдующи-те: могѹ, смѣю, дѣрзѹю, готѣвлюся или готѣвъ ѣсмь, ѹмѣю, знѹю, наѣыкѹю, боюся, стыждѹся, срамлюся, хождѹ, ѹдѹ, ѹчѹся, и други нѣкои.

Извѣстно, е, що кога казваме, напр. могѹ или ѹзъ могѹ, мысль-та на предложеніе-то не е пълна и не е опредѣленна, си-